
Een nieuwe revolutionaire technologie EM-X keramiek

Micro-organismen kunnen bij temperaturen boven 700° Celsius overleven

Dit hoofdstuk gaat over EM-X keramiek, die naar verwachting een belangrijke innovatieve technologie voor de toekomst is. Oorspronkelijk was ik van plan deze researchkennis over de keramiek-technologie tot het begin van de nieuwe eeuw (2000) achter te houden. EM heeft echter in Japan en internationaal reeds zo'n grote bekendheid gekregen, dat ik besloten heb, de buitengewone eigenschappen van EM-X keramiek voor de productie en verzorging van voedingsmiddelen, voor het oplossen van milieuproblemen en voor de gezondheid, reeds nu in de openbaarheid te brengen.

In een eerdere publicatie maakte ik een opmerking, die direct een heftige reactie teweegbracht. Ik vertelde daarin dat bepaalde micro-organismen het vermogen bezitten bij zeer hoge temperaturen te overleven. Ik citeer: "Onder de fotosynthetiserende bacteriën, die in EM een centrale rol spelen, bevinden zich bacteriën die extreem hoge temperaturen kunnen verdragen; in bepaalde gevallen zelfs meer dan 700 graden Celsius, dit echter alleen onder afwezigheid van zuurstof, waarbij dan ook hun oorspronkelijke informatie behouden blijft".

Zoals gezegd, kwam er direct een reactie van mijn critici met het argument dat er geen bacteriën zijn, die een temperatuur van meer dan 100 graden Celsius zouden kunnen overleven. Ik zou graag uiteen zetten, waarom ik het voor een feit houd, dat een groot aantal

bacteriën temperaturen van 100 graden Celsius en meer overleeft en daarvoor de achtergronden aantonen waarom bepaalde bacteriesoorten leven en functioneren, dus noch doodgaan noch door onvoldoende voeding in kracht achteruitgaan (atroferen) bij temperaturen, die zelfs hoger zijn dan 700 graden Celsius.

Ik beoog daarmee twee dingen. Ten eerste zou ik de lezer bekend willen maken met mijn inzichten en ten tweede de twijfel en tegenargumenten van mijn critici weerleggen, dat zulke bacteriën niet bestaan. Ik begin met een feit, dat pas in 1993 bekend werd. Dit betreft een voorval, dat zich voordeed toen de Amerikaanse ruimtevaartautoriteiten van de NASA een camera van de maan terughaalden, die voor waarnemingen twee jaar lang daar was achtergelaten. Tot hun verrassing vonden wetenschappers achter de lens in de camera streptococcusmitis bacteriën, derhalve gewone melkzuurbacteriën, die ook in de mond van de mens voorkomen. Omdat de bacteriën zich in het binnenste van de lenskamer bevonden en niet aan de buitenkant, konden ze onmogelijk van de maan afkomstig zijn. Ze moesten zich nog op de aarde in de camera genesteld hebben en de reis naar de maan en terug gedurende een tweejarig oponthoud daar hebben overleefd.

Toen de NASA-onderzoekers een activeringsexperiment met de bacteriën uitvoerden, vermeerderden de bacteriën zich heel normaal. Nu verschillen de verhoudingen op het maanoppervlak heel sterk met die van de aarde. Op de maan is praktisch geen zuurstof en de temperaturen tussen dag en nacht fluctueren in een bereik van meer dan 200 graden Celsius, een geweldig, op de aarde niet voorstelbaar verschil.

Toch schijnen deze omstandigheden de bacteriën in de waarnemingscamera niet in het geringste te hebben beïnvloed, alhoewel ze twee jaar moesten overleven. Deze ontdekking werd weliswaar reeds in 1976 gedaan, maar werd pas in 1993 na afloop van de informatieblokkade openbaar gemaakt. Dit is de achtergrond voor mijn specifiekere onderzoeken.

Mijn onderzoek van EM was vol verrassingen en heeft mij met een aantal verbazingwekkende, in het begin zelfs ongelooflijke fenomenen geconfronteerd. Bijvoorbeeld, dat de eigenschappen van EM nog steeds aanwezig waren ondanks verschillende reinigingstechnieken. Zelfs na het spoelen toonden de vaten die voor de experimenten met EM werden gebruikt, nog steeds eigenschappen van EM. Het scheen derhalve, alsof op de één of andere manier de vaten met EM waren geïmpregneerd. Dit fenomeen bleef, zelfs wanneer de vaten nogmaals nauwgezet werden gereinigd. De mate waarin hing weliswaar beslissend af van hun verzorging met voedsel, maar bij enige vaten bleven de eigenschappen van EM meer dan zes maanden na gebruik bewaard.

Ongeveer terzelfder tijd deed ik verschillende experimenten met klei en keramiek. Bij één experiment werd gewone keramiek, dus niet van tevoren met EM behandeld, in een EM-oplossing gelegd om zich vol te zuigen, om te testen of deze methode voor de zuivering van water bruikbaar zou zijn. Zoals altijd reinigde ik na afloop van het experiment de gebruikte vaten zeer zorgvuldig en liet ze drogen. Ik dacht dat grondige droging in de lucht voldoende zou zijn om alle sporen van mijn vorige testen uit te wissen.

Het bleek, dat ik de vaten spoelen, beluchten en drogen kon zoveel ik wilde, maar dat niets de werkingen van EM kon uitschakelen. Omdat mij dat merkwaardig voorkwam, legde ik de vaten in een autoclaaf, een apparaat dat met stomen en druk steriliseert. 15 Minuten bij een temperatuur van 135 graden Celsius hield ik voor voldoende. Toen ik echter de keramiekvaten in een voedingsoplossing legde, was de aanwezigheid van EM heel

duidelijk en onbetwistbaar aanwezig. Volledig overtuigd dat er iets mis was gegaan of dat ik een fout had begaan, herhaalde ik het sterilisatieproces. Ik plaatste de vaten nog driemaal in de autoclaaf en toch was de aanwezigheid van EM nog duidelijk aantoonbaar. Toen ik een droogsterilisatie bij hoge temperatuur doorvoerde en altijd nog EM aantrof, verhoogde ik de temperatuur naar 700 graden Celsius in de volle overtuiging dat dit zeker voldoende zou zijn. Bij een temperatuur van 700 graden Celsius begint ijzer te smelten, doch ik vond aanwijzingen dat de microben zelfs deze hoge temperatuur overleefden.

Nu was ik eindelijk overtuigd, dat ik tegen iets van verstrekkende betekenis aan was gelopen. Het betekenisvolle van mijn ontdekking was, dat er bacteriën bestaan, die bij hoge temperaturen klaarblijkelijk volledig worden verdelgd wanneer de verhitting onder atmosferische omstandigheden, d.w.z. bij aanwezigheid van zuurstof plaatsvindt. Dat ze echter bij hoge temperaturen onder anaërobe omstandigheden, d.w.z. wanneer geen zuurstof aanwezig is, niet afsterven. Dat betekent met andere woorden, dat er bacteriestammen zijn, die bij aanwezigheid van zuurstof worden beschadigd en vernietigd, die echter zonder enig probleem bij aanzienlijk hoge temperaturen kunnen overleven, zolang er geen zuurstof aan te pas komt. D.w.z. zij overleven heel gelukkig en tevreden onder anaërobe omstandigheden – en precies dat zijn de omstandigheden die op de maan heersen.

De eerste microben, waarbij ik deze eigenschap vaststelde, waren fotosynthetiserende bacteriën. Later vond ik dezelfde eigenschappen nog bij vele andere soorten. Bepaalde natto- en enige melkzuurbacteriën tonen hetzelfde gedrag. Ik voerde grondige testen door en ontdekte vele stammen micro-organismen, die antioxidanten produceren en in staat zijn de beschreven anaërobe omstandigheden en hoge temperaturen te overleven.

Gelukkig kunnen wij het over een ding eens zijn: deze zeer resistente bacteriestammen

behoren niet tot de groep micro-organismen die voor ons mensen schadelijk is. Daadwerkelijk worden alle “kiemen”, d.w.z. micro-organismen, die voor ons bedreigend kunnen zijn, bij een temperatuur van 60 graden Celsius in een tijdsbestek van een uur vernietigd. Dienovereenkomstig zijn er slechts bepaalde stammen, die bij temperaturen van 100 graden Celsius en meer kunnen overleven.

Vroeger geloofde men dat een eenvoudige inwerking van hitte voldoende zou zijn om iets bacterievrij te maken. Later geloofde men dat een stof veilig d.w.z. steriel kon worden gemaakt wanneer men deze blootstelde aan hoge temperaturen. Daaruit zou men kunnen concluderen, dat microben eenvoudig door lang te koken worden vernietigd. Dat klopt niet.

Zoals ik al zei, kan men gelukkig bij schadelijke microben op deze manier te werk gaan, maar dat wil niet zeggen, dat alle microben zich daarin schikken: er zijn er nog vele, die daarbij overleven. Het is alleen zo, dat deze microben op de mens geen schadelijke invloed hebben. Zo gezien is de eigenschap van bepaalde microben om bij hoge temperaturen onder anaërobe omstandigheden te overleven, een bewijs voor de theorie, dat zulke micro-organismen reeds in vroegste tijdperken van de aarde bestonden, toen er hoge temperaturen zonder aanwezigheid van zuurstof heersten.

Oneindige mogelijkheden en praktisch talloze gebruiks-mogelijkheden voor EM-keramiek

Onder de vele soorten fotosynthetiserende bacteriën zijn er een paar stammen, die de in hen gecodeerde informatie niet verliezen, zelfs niet bij temperaturen van 1000 graden Celsius en hoger. Er kan derhalve worden vermoed, dat deze micro-organismen op onze planeet, toen de temperatuur op aarde nog ongeveer 1000 graden Celsius bedroeg,

hebben bestaan. De micro-organismen van deze groep tonen een uitgesproken voorliefde voor kooldioxide en methaangas, als ook voor zwavelwaterstof en ammoniak.

In het allervroegste ontwikkelingsstadium van de aarde bestond de atmosfeer vermoedelijk in de hoofdzaak uit kooldioxide, ammoniak, methaan en zwavelwaterstof. Deze stoffen waren lekkernijen voor de micro-organismen, die de planeet in die tijd bij extreme hitte en hoge vochtigheid bewoonden en ze genoten er volop van. Het resultaat van dit leven in luilekkerland was, dat deze micro-organismen zich enorm vermeerderden. Hun vermeerderingssnelheid was zo hoog, dat zelfs deze micro-organismen daarmee een toestand teweegbrachten, waarbij het kooldioxide werd gebonden en er zich enorme hoeveelheden stikstof, zuurstof en water vormden. Zo verklaart men de vorming van de atmosfeer van de aarde, zoals wij die nu kennen.

Onderwerpt men deze voorstelling echter aan een logische overweging, dan ontdekt men een groot aantal afwijkingen. Opdat het op aarde kon regenen, zouden de temperaturen minstens onder de 100 graden Celsius moeten zakken, opdat de waterdamp kon condenseren om dan in regen over te gaan.

Het is bekend dat de temperatuur vroeger op aarde 100 graden en zelfs meer graden Celsius bedroeg en men neemt aan, dat wanneer al het kooldioxide, dat tegenwoordig op aarde existeert, vrij zou komen, het broeikaseffect zou ontstaan en de temperatuur verhoogd zou worden tot 200 – 300 graden Celsius. In de tijd waarover wij spreken, namelijk de tijd van het ontstaan van de aarde, toen de atmosfeer van de planeet zich vormde, moest echter de temperatuur van de aarde minstens zo hoog, zo niet hoger zijn geweest.

De aarde zou hebben moeten afkoelen en een vermindering van het broeikaseffect zou hebben moeten plaatsvinden, opdat het zou kunnen regenen. Wij beschikken niet over een exacte verklaring en voorstelling van de toen heersende omstandigheden. Ik zelf kwam echter, door mijn werk met EM tot de conclusie, dat mijn keuze van microben voor

EM enige stammen bevat, die met de micro-organismen verwant zijn, die op de aarde existeerden, toen deze nog jong was.

Ik vermeld dat, omdat in de groep EM-micro-organismen bepaalde stammen van kooldioxide houden, als ook van methaangas, zwavelwaterstof en ammoniak en deze met graagte verorberen. Naar mijn mening kan daaruit slechts één mogelijke conclusie worden getrokken. De voorvaderen van deze micro-organismen bestonden reeds in het vroegste tijdperk van de aarde en vermeerderden zich in zo'n omvang en met zo'n intensiteit, dat daardoor de hoeveelheid kooldioxide in de atmosfeer afdoende werd verminderd en aan het broeikaseffect een einde kwam, zodat als eindresultaat de temperaturen onder 100 graden Celsius zonken. De dalende temperatuur leidde tot neerslag, dus regen op aarde. Door deze zienswijze kan men het geheim van het ontstaan van de aarde en de atmosfeer verklaren.

Gewoon eiwit vervult zijn functies alleen bij temperaturen onder 100 graden Celsius. Bepaalde micro-organismen in EM kunnen echter met gemak hun functies bij hogere temperaturen vervullen. Men kan daarom de hypothese opstellen, dat het, wanneer het gaat om een katalytische laagmoleculaire functie, voor micro-organismen mogelijk is bij aanzienlijk hogere temperaturen te bestaan en onder bepaalde voorwaarden niet afsterven of atroferen, zodat ze hun levenskracht noch hun bestaan op het spel zetten.

Aanvaarden wij deze hypothese dan moet het mogelijk zijn de functie van deze micro-organismen nog vast te stellen en waar te nemen, ook wanneer een informatie-overdracht reeds heeft plaats gevonden en de gecodeerde informatie op klei is overgedragen en deze klei tot keramiek is gebakken. Er doen zich bepaalde grotere moeilijkheden voor wanneer men probeert EM in andere materialen in te sluiten.

In het geval van houtskool, een zeer poreus materiaal, bestaat het gevaar dat EM vervluchtigt, omdat het materiaal op zich een

grote "vrijheid" biedt om de micro-organismen te laten ontsnappen en is daarom geen veilige "gevangenis". Zo zijn, met andere woorden, houtskool noch zeoliet een geschikt medium voor EM, want wanneer EM in deze materialen wordt ingesloten, verliest het een deel van zijn werking.

Wordt EM echter in keramiek gebakken en daardoor eigenlijk gevangen wordt gezet en ingesloten, dan kan EM niet meer vervluchtigen. Dat is eenvoudig te verklaren: wordt EM in klei gebakken dan kunnen de microben worden vergeleken met gevangenen, die weliswaar leven en in het volle bezit van al hun functies zijn, maar toch in een gevangenis zijn gekerkerd, waaruit ze niet kunnen ontsnappen. Precies zo worden de EM microben op een plaats vast gezet en wanneer ze altijd van voldoende voeding worden voorzien, kunnen ze zich vermeederen. Is de vermeederen eenmaal begonnen dan worden hun nakomelingen niet in de keramiekgevangenis immobiel vastgehouden, maar kunnen zij zich vrij bewegen en zijn in staat hun natuurlijke functies te vervullen.

Dit kan men aantonen doordat rijstzemelen, die in een EM-keramiek vat worden bewaard, zich omvormen in EM-Bokashi. Daarvan uitgaande overwoog ik serieus EM in keramiek te bakken. Zover ik het kan overzien, heeft niemand ooit eerder onderzoek gedaan om na te gaan of micro-organismen hun normale functies zouden behouden wanneer zij in een materiaal, b.v. klei worden gebonden, d.w.z. wanneer zij met klei worden vermengd in een anaërobe, zuurstofvrije toestand verblijven en worden gebakken. Weliswaar werden reeds micro-organismen in klei gebonden en als biokatalysatoren gebruikt. Het nadeel van deze methode was echter dat in de meeste gevallen de werking van de biokatalysatoren niet behouden bleef, omdat op de een of andere manier de micro-organismen uit hun kleigevangenis konden ontsnappen.

In EM-keramiek worden de micro-organismen definitief in het kleimateriaal gevangen gehouden en hebben geen kans om te ontsnappen, zodat hun werking gedurende

een langere periode behouden blijft. Deze ontdekking betekende voor mij, dat ik nu één van de grootste nadelen van EM kon overwinnen. Terwijl ik voorheen weinig controle over de activiteiten van micro-organismen en – wat nog belangrijker was – over hun migratie had, was ik nu in staat, hun verblijfplaats, hun concentratie en intensiteit te sturen en te controleren. Met andere woorden: wanneer EM Effectieve Micro-organismen in vloeibare vorm niet op een specifieke plaats worden vastgehouden en zij zich daarom konden uitbreiden tengevolge waarvan de werkzaamheid in de loop van de tijd afzwakte, was het nu met EM-keramiek mogelijk om EM voortdurend op een bepaalde plaats vast te houden om daardoor een continue werkzaamheid te waarborgen.

Ik had de jaren 1989 en 1990 nodig om definitief de absolute bevestiging van deze feiten te verkrijgen. Daarna voerde ik op meerdere gebieden verschillende onderzoeken uit om uit te vinden waar EM-keramiek zo mogelijk met goed resultaat kon worden ingezet. In het volgende gedeelte zal ik enige voorbeelden voor toepassingen van EM-keramiek geven, die ik tot nu toe heb ontdekt.

De eerste toepassingen liggen in de industrie, in het bijzonder in de productie van auto's en als bouw materiaal in de bouwnijverheid, waarop ik later in dit hoofdstuk nog nader zal ingaan. Water en alles wat in bredere zin daarmee te maken heeft, is eveneens een omvangrijk toepassingsgebied waar EM-keramiek kan worden ingezet. Wanneer water een bepaalde graad van zuiverheid heeft bereikt, is het mogelijk dit water nog verder te verbeteren en wel zodanig dat dit water als drinkwater weer kan worden gebruikt, nadat het door EM-keramiek filters is geleid.

EM-keramiek kan ook in waterzuiveringsinstallaties worden ingezet. Terwijl de poriën van gewone filters na een bepaalde tijd verstopt raken, behoeven EM-keramiekfilters nooit te worden gereinigd, omdat EM alle organische stoffen in hun omgeving opvreet. Omdat de EM-keramiekfilters op deze manier functioneren d.w.z. zolang het oppervlak van

de filters niet zijn vervuild, dan moeten ze theoretisch een bijna oneindige levensduur hebben.

EM-keramiek kan ook worden ingezet waar vroeger EM als vloeibaar concentraat of als Bokashi werd gebruikt, b.v. om stankoverlast in stallen te verminderen, zoals ik dat in mijn publicaties heb beschreven. De anti-oxiderende werking van een 100 tot 500-voudige EM verdunning, die in stallen wordt verneveld, neemt elke stank weg en voorkomt slijtage van materialen in de stallen (voorkoming van roest). Op deze manier werd EM vroeger ingezet om dergelijke problemen op te lossen. Na het vernevelen van de vloeibare EM kan een dun laagje EM-keramiek poeder op de stalvloer worden uitgestrooid; ongeveer één kilogram op 15 tot 20 vierkante meter. Dat leidt met de micro-organismen in de vloeibare EM tot een synergistisch effect en intensiveert de anti-oxidatieve kracht van beide substanties.

Wordt EM-keramiek in de stallen onder het stro verdeeld, dan vormen zich daarin zymogene (gisting) bacteriën, waardoor de algemene anti-oxidatieve werking van het stro zich weer vergroot. In drinkwatertanks verbetert EM-keramiek niet alleen de zuiverheid van het drinkwater en daardoor de gezondheid van de dieren, maar voorkomt ook de vervuiling van de waterbakken, die ontstaat wanneer de dieren bij het drinken voer in de bakken laten vallen; evenzo wordt het roesten van metalen delen in het water voorkomen. De materialen zijn niet duur; men heeft daarvoor alleen EM en goedkope klei nodig, die men voor het produceren van dakpannen gebruikt. EM-keramiek is reeds op de markt.

EM-keramiek onderscheidt zich van andere EM soorten. Terwijl de laatste tot nu toe in organische stoffen werden ingezet, is de kenmerkende eigenschap van keramiek, dat deze de functies van anorganisch materiaal (dus klei) met die van EM verenigt. Deze combinatie bewerkstelligt een versnelling van de voorheen vertraagde ionenwisseling en stabiliseert de werking van EM bij de bodemverbetering in gronden, die verarmd

zijn aan organische stof. Het voorkomt bovendien materiaalmoetheid en is zeer werkzaam bij de waterzuivering.

EM-keramiek bewijst op al deze gebieden een opmerkelijke werking en zal in de toekomst niet alleen in grote omvang op agrarisch gebied en in het gezond maken van het milieu kunnen worden ingezet, doch zal ook op medisch gebied op een unieke manier toepassing vinden. Thans staat EM-keramiek ter beschikking voor drie toepassingsgebieden: waterzuivering, bodemverbetering en het gezond maken van het milieu. Ik wil nog graag in het kort het bijzondere van EM-keramiek in deze toepassingen belichten.

Bij waterzuivering veroorzaakt de anorganische energie van de keramiek (nl. elektromagnetische golven en de langegolf infraroodstraling) een synergistisch effect met EM, die zich in de keramiek bevindt en wel zodanig, dat het water niet alleen zuiver en veilig is, maar ook goed smaakt en gezondheidbevorderend werkt. Dit wordt bereikt omdat EM de moleculaire clusters in het water verbreekt en deze activeert, gelijktijdig de afbraak van organische stof en andere schadelijke stoffen bewerkstelligt en antioxidanten produceert die daarvoor in de plaats komen.

Als bodemverbeteraar kan EM-keramiek in de bodem worden aangebracht. Omdat de effectieve micro-organismen in EM in hun keramiekgevangenis worden vastgehouden, blijven ze geconcentreerd op een vaste plaats waardoor ook hun vermeerdering op deze plaats wordt gefixeerd en geconcentreerd. Dit bewerkstelligt niet alleen een verandering in de bodem in de richting van een vermeerdering van zymogene bacteriën (gisting) en fysiologisch actieve stoffen, die voor de plantengroei nodig zijn: gelijktijdig worden ook de fysisch-chemische toestand en de biologische kracht van de bodem verbeterd. De unieke magnetische resonantie van EM-keramiek maakt de bodem bovendien geschikter voor de groei van gewassen, omdat energie van buitenaf wordt opgenomen, die

direct en indirect een positieve invloed heeft op de groei van planten.

Sommigen beschouwen dit als het fenomeen van opname van kosmische energie. Op het gebied van milieuverbetering kan EM-keramiek bij het maken van EM-compost uit keukenafval worden ingezet als alternatief voor EM Bokashi. Er zijn in huis vele toepassingen voor EM-keramiek, bijvoorbeeld in het badwater of in de koelkast om geurtjes teniet te doen.

EM-keramiek is er in vele vormen; als granulaat, als staafjes, kogeltjes of poeder, geschikt voor elke toepassing. De vaste vorm van EM-keramiek heeft grote voordelen, want dat betekent dat deze duurzaam is en dat de werking praktisch onbegrensd is.

EM bezit een regeneratieve magnetische resonantie, die de levenskracht bevordert

Water is het medium, waardoor de zogenaamde levensinformatie wordt doorgegeven. Het doorgeven van de informatie gebeurt omdat elk watermolecuul bipolair is. Derhalve een positieve en een negatieve pool in zich heeft en precies functioneert als een magnetische geluidsband.

Iedere levensinformatie heeft haar eigen bijzondere magnetische resonantie en juist deze wordt in de watermoleculen magnetisch vastgelegd. Het is bekend, dat alle materie zo'n unieke individuele magnetische resonantie bezit. Magnetische resonantie wordt het meest werkingsvol uitgezonden wanneer de stof, waaruit deze komt in zuivere toestand is. Water absorbeert magnetische resonantie uit stoffen waarmee het in aanraking komt en draagt deze weer over op andere stoffen.

Er zijn twee soorten magnetische resonantie: magnetische resonantie met positieve en nuttige werkingen voor het leven en

magnetische resonantie die deze eigenschappen niet heeft. Dit is echter niet de enige werkingsfactor. Zelfs wanneer de magnetische resonantie van een stof op een natuurlijke wijze positief en nuttig is, bestaat de mogelijkheid dat deze resonantie niet precies wordt overgedragen omdat er iets is dat dat verhindert. Dit verhinderen kan enkelvoudig of meervoudig zijn: enerzijds kan de stof zelf de juiste overdracht verhinderen anderzijds het overdrachtmedium, namelijk het water, is verontreinigd.

Radioactiviteit dient hier te worden vermeld als klassiek voorbeeld voor het verhinderen van een correcte overdracht van informatie. Wanneer de atoomstructuur van een stof wordt verbrijzeld, hetgeen in het geval van kernsplijting gebeurt, dan is de magnetische resonantie ervan vervormd. Door stoffen in deze toestand, worden grote hoeveelheden geactiveerde zuurstof, d.w.z. vrije radicalen, vrijgemaakt en deze bezitten eigenschappen die overeenkomen met ultraviolette stralen. Vrije radicalen zijn op zich absoluut onontbeerlijk voor alles wat leeft, zoals ik reeds eerder uiteenzette. Maar wanneer ze in overmaat voorkomen zijn zij de oorzaak van vele ziekten.

De meest voorkomende belemmering voor magnetische resonantie in materie is oxidatie. Een totaal verlies van goede magnetische resonantie treedt bij een stof dan op wanneer deze in louter geoxideerde stoffen uiteenvalt. Een stof kan slechts dan zijn eigen goede magnetische resonantie uitzenden wanneer deze in zuivere toestand verkeert. De reden waarom materialen zoals siliconen in halfgeleiders worden gebruikt, is dat daarmee verschillen in kwaliteit en duurzaamheid in andere stoffen kunnen worden herkend, die terug te leiden zijn tot een graad van oxidatie. Willen wij derhalve de wezenlijke eigenschappen van het levende en van de materie karakteriseren en instandhouden, dan moeten wij hun eigenschap om oxidatie te weerstaan, versterken en vervolmaken.

Water is het medium, dat de magnetische resonantie van materie opneemt en

doorgeeft. Het water heeft daarvoor echter niet zijn vloeibare vorm nodig. Het vervult deze functie net zo goed als waterdamp. In de vorm van vochtigheid absorbeert water magnetische resonantie. Uiteindelijk kan men zeggen, dat water net zo als een geluidsband de magnetische resonantie van andere stoffen registreert en op deze manier de eigenschappen van andere stoffen absorbeert, ze als het ware zelfs aanneemt, zo te zeggen "na-aapt" en als zijn eigenschappen afgeeft.

Ook vervuild water doorloopt een transformatieproces en heeft een bittere smaak, ook wanneer het wordt gedistilleerd, d.w.z. verdampt en daarna onder bepaalde voorwaarden weer wordt gecondenseerd. Dit laat zich verklaren doordat water, zelfs wanneer het meerdere malen zijn vorm heeft gewijzigd, de informatie van de verontreinigde stoffen in zijn moleculaire structuur vasthoudt, zodat de eigenschappen zich nog altijd voordoen. Met behulp van een reeks processen kan water van deze vervalsende en verontreinigende informatie worden bevrijd b.v. door behandeling onder hoge spanning en bestraling met langegolf infraroodstralen, door intensieve behandeling van het magnetisch veld of door ionisatie door elektrolyse.

Water verliest op een natuurlijke manier de verkeerde informatie door als waterdamp op te stijgen in de hogere atmosfeer, waar het door zonlicht wordt gereinigd. Deze vaststelling vereist echter nog een aanvulling. De vervuiling in de atmosfeer in hogere luchtlagen heeft reeds een zodanige omvang aangenomen, dat vaak zuiver, niet verontreinigd water door het opstijgen in de atmosfeer daar schadelijke informatie absorbeert en dan als regen naar de aarde terugkomt. Omdat de vervuiling, die op de aarde plaatsvindt, nog door de verontreiniging in de hogere luchtlagen wordt verscherpt, is het probleem van waterverontreiniging tegenwoordig een bittere ernst.

EM-keramiek bezit echter de buitengewone eigenschap iedere soort informatie uit het water te verwijderen. Keramiek bezit de natuurlijke eigenschap een ionenuitwisseling

en een langegolf infraroodstraling te bewerkstelligen, de informatie in watermoleculen uit te wissen en de zuivere oorspronkelijke toestand te herstellen. EM bezit daartoe de buitengewone eigenschap van anti-oxidatie, d.w.z. EM kan niet alleen oxidatie verhinderen, maar ook een reeds ontstane oxidatie ongedaan maken.

Gelijktijdig is EM in staat de oorspronkelijke goede magnetische resonantie van stoffen te herstellen, dus een regeneratie te bewerkstelligen. EM en EM-keramiek kunnen de levensprocessen en alle materie in de richting van regeneratie sturen. EM-keramiek vormt het medium waarmee de EM informatie, die in de klei werd gebakken, wordt overgedragen op het water. Door het bakken wordt de informatie niet beschadigd. Het bewijs daarvoor is het feit, dat pathogene micro-organismen schadelijk zijn doordat ze de eigenschap van oxidatie bezitten, het proces gedurende het bakken van de klei onder hoge temperaturen niet overleven. Dientengevolge garandeert het bakken, dat alleen de micro-organismen, die voor de mens en de hogere dieren nuttig zijn, in leven blijven. Zo heeft de magnetische resonantie van EM-keramiek een positieve en zegenrijke werking in de natuur.

Anti-oxidatie ververst te lang opgeslagen voedings-middelen en vernieuwt oude materialen

Wat gebeurt er nu precies met de EM informatie tijdens het bakken van de klei? Klei is een colloïde met elektrische lading, die bij verdichting van zijn elektrische eigenschappen de informatie van de micro organismen als een sjabloon kan dupliceren. De theorie, dat leven uit klei is ontstaan, vindt mogelijk haar oorsprong in het feit, dat klei daadwerkelijk de eigenschap heeft veelvoudige elektrische informatie op te nemen, te fixeren en te binden. Daaruit blijkt, dat EM-keramiek kan worden beschouwd als een sjabloon voor de

EM-informatie.

Wanneer het klopt dat EM-keramiek de sjabloon voor de EM-informatie is, dan moet men de conclusie trekken dat het moeilijk zou zijn EM te identificeren wanneer men de keramiek zou analyseren. Wanneer men de keramiek in water legt, dan wordt het mogelijk deze EM-informatie uit de sjabloon te halen. Bovendien kan EM binnen een bepaald tijdsbestek verschillende soorten organische stoffen activeren en tot vermeerdering aanzetten. Dat is tot nu toe nog theorie, maar er zijn al vele voorbeelden, die bevestigen dat het zo is.

Ik geef een hypothetisch voorbeeld: wanneer een door ziekte vertekende informatie op water wordt overgedragen en dieren alleen dit water wordt gegeven, dan reageren deze dieren, hoewel dit water op zich geen gif bevat, alsof ze giftig water hebben gedronken en daardoor zwakker worden. Dat is een fenomeen dat vaak is waar te nemen. De oorzaak hiervan is dat de magnetische resonantie het lichaam volledig vervormt door de negatieve, onzuivere informatie die op het lichaam via het medium water is overgedragen. Hoewel dit voor een lichaam met vermogen tot voldoende anti-oxidatie geen bijzonder probleem vormt, zou de zaak fataal kunnen worden wanneer dit vermogen zwakker zou worden. Tekenen van zo'n verzwakking zijn er thans reeds wereldwijd.

Men kan zeggen, dat door de overdracht van verwrongen informatie ten gevolge van vervuiling van al het water op onze planeet via beken, rivieren, meren, marsgronden (= drassige gronden) en andere vochtige gebieden, uiteindelijk ook via zeeën en oceanen en het grondwatersysteem in een vicieuze cirkel wordt doorgegeven.

Omdat tot nu toe niets gedaan wordt om deze waterverontreiniging tegen te gaan of de situatie te verbeteren, neemt de onderlinge informatievorming verder toe, zich steeds herhaalt, zodat tenslotte alles in een voortdurend proces wordt getroffen. Het uitwissen van informatie wordt mogelijk wanneer water verdampt, d.w.z. wanneer het

als waterdamp in de atmosfeer opstijgt. Omdat nu echter de compensatie tussen de verontreiniging en zuivering niet meer functioneert, moet er zeer dringend iets worden ondernomen om de informatievorming te corrigeren en de compensatie te herstellen – en precies dat is de reden waarom ik EM wereldwijd zou willen inzetten.

In de loop van mijn onderzoeken met EM-keramiek begon ik het bestaan van een werkelijk ongelooflijke wereld te veronderstellen. Ik begon te vermoeden wat Mokichi Okada, de grondlegger van de Sekai Kyusei Kyo organisatie, met de factor X bedoelde, namelijk het tot nu toe onbekende en niet te identificeren reactiesysteem dat centraal staat in de gehele evolutie en ontwikkeling van al het leven. Alles op deze aarde, levend of niet, neigt naar desintegratie, ondergang en ineenstorting als gevolg van oxidatie-processen. Wetenschappelijk uitgedrukt: het is de oxidatie-reductie reactie. Met andere woorden: het is het ontledingsproces, dat in overeenstemming met de wet van entropie plaatsvindt. Juist dit reactiesysteem vereist de inzet van enorme installaties om hoge drukken en hoge temperaturen of om lage drukken voor de synthese te produceren.

Op het gebied van de katalysetechnologieën wordt tegenwoordig grote vooruitgang geboekt in de richting van de synthese van lage energieën en deze soort katalytische reactie behoort tot een categorie die zich duidelijk onderscheidt van de oxidatie-reductie-reactie. Wanneer wij het idee van de katalysereactie verder vervolgen, komen wij tenslotte bij de oxidatie-reductie-reactie. Men geloofde in het verleden, dat de oxidatie-reductie-reactie alleen in het lichaam voorkomt en deze reactie werd medisch als een relatie tussen geactiveerde zuurstof (vrije radicalen) en super-oxidatie-dismutase (S.O.D.) aangezien.

Zoals ik reeds uiteenzette, hangt bij de hogere diersoort en de mens de instandhouding van een goede lichamelijke gezondheid af van het vermogen overmatige oxidatie te voorkomen.

In de medische wetenschap noemt men dit vermogen de S.O.D.-activiteit. Juist deze anti-oxidatie-activiteit bewerkstelligt EM. Wanneer het niveau van de door EM in werking gezette anti-oxidatie in water kan worden verhoogd, dan wordt daadwerkelijk elke oxidatie-reductie-reactie, die daarvoor plaatsvond, gestopt. De oorspronkelijk moleculaire structuur wordt hersteld en er treedt een situatie op waarin geen ionisatie meer plaats vindt. Daardoor wordt een oxidatie verhinderd, resp. ongedaan gemaakt.

Geactiveerde zware metalen zullen, bijvoorbeeld in anti-geoxideerde toestand, ionen verliezen en volledig in hun ongevaarlijke moleculaire toestand terugkeren. Onder zulke omstandigheden kan het praktisch tot geen schadelijke reacties meer komen. Mengt men bijvoorbeeld antioxidanten uit EM door motorolie, dan heeft de olie een uitgesproken anti-corrosie werking. Bedorven organische stoffen, behandeld met EM, zijn in korte tijd weer eetbaar. Te lang bewaarde voedingsmiddelen en voorwerpen van allerlei soort maken een transformatieproces door en worden na verloop van tijd weer vers en nieuw. Oude frituurolie wordt in de kortste keer als nieuw. Bij de recycling van papier en plastic laat EM de daarin aanwezige geoxideerde bestanddelen verdwijnen en maakt daaruit weer zo goed als nieuwe stoffen.

Wij kunnen zeggen, dat alle fenomenen van regeneratie, waarvoor wij tot nu toe op basis van onze inzichten geen verklaring hadden, nu in praktisch alle gevallen als anti-oxidatie kunnen worden verklaard. Deze antioxidatie-reactie kan op elk gebied toepassing vinden, bijvoorbeeld om verval van materialen van de meest uiteenlopende soort te verhinderen, om de menselijke gezondheid in stand te houden, schadelijke stoffen onder controle te houden en de productiviteit te verhogen.

De milieuproblemen verdienen in mijn ogen als eerste het gebruik van EM-keramiek. Voordat EM-keramiek werd ontwikkeld was het dichtslibben van diepe rivieren en marslanden, het schoonhouden van water in viskweekvijvers en andere watercultures een

probleem, dat EM niet op een bevredigende wijze kon oplossen. In deze gevallen bleek het sproeien van EM weinig succesvol te zijn, omdat EM nooit de rivierbedding bereikte of in diep water die plekken bereikte waar dat nodig was.

Zelfs wanneer met EM geïmpregneerd houtskool of zeolieten over deze gebieden werd verdeeld, duurde het geruime tijd voordat een positief resultaat zich voordeed. De EM bacteriën prefereerden de leefomstandigheden in houtskool of zeolieten niet en ontsnapten uit deze gevangenis zo snel mogelijk. Dat is de reden waarom ik allereerst op deze gebieden het gebruik van EM-keramiek in gang wilde zetten. Hiervoor heb ik reeds verklaard, dat EM ingesloten in klei, op een bepaalde vaste plek gedurende langere tijd haar werking kan ontplooiën.

Het is duidelijk, dat het gebruik van EM-keramiek ook in de landbouw mogelijk is. Er zijn moeilijkheden bij het gebruik van EM, b.v. in akkers waarvan het organische stofaandeel zo gering is, dat de EM-bacteriën zich daarin niet vestigen en uiteindelijk verdwijnen. Zijn ze echter in een sjabloon gefixeerd en worden als EM-keramiek in de bodem aangebracht, dan kunnen zij hun verblijfplaats en voeding niet veranderen. Op basis van deze reden wordt de werking van EM gedurende langere tijd in stand gehouden.

Theoretisch zou men de werkingen van EM-keramiek als semi-permanent kunnen beschrijven, doch dit aspect moet verder worden onderzocht. Nauwkeuriger gezegd: met EM-keramiek zou men de gewenste doelen in de landbouw nog gemakkelijker kunnen bereiken, namelijk de uitwerking van een systeem, dat ploegen en andere methoden van bodembewerking onnodig maakt en chemicaliën en kunstmeststoffen overbodig maakt.

Bij de verbouw van rijst zou EM-Bokashi in een rijstveld moeten worden aangebracht, waarop in het voorafgaande seizoen rijst is verbouwd en geoogst en waarna het rijstveld onder water is gezet. Daardoor wordt de bodem losser en wordt grasgroei voorkomen,

bovendien wordt ploegen en voorbereiding van de bodem onnodig en kan er direct weer worden aangeplant. Bij onderzoek van deze rijstvelden blijkt duidelijk dat er zich op verschillende waterdiepten herkenbare micro-organische fasen aanwezig zijn. De aërobe micro-organismen bevinden zich dicht aan het oppervlak van de bodem, terwijl de anaërobe zich bij voorkeur op grotere diepte bevinden. Ploegen verstoort echter de microflora en -fauna in de bodem. Dat betekent, dat de werking van de organische stof en vooral ook regen de stabiliteit en de vestiging van de zich in de bodem bevindende micro-organismen bemoeilijken wanneer EM alleen maar in vloeibare vorm wordt ingezet. Het gebruik van EM-keramiek voorkomt zulke fluctuaties voordat ze ontstaan.

EM-keramiek betekent beter drinkwater en effectievere waterzuivering

EM-keramiek bewerkstelligt effectief de omzetting van organische stof en chemicaliën die in ons drinkwater voorkomen. Wordt EM-keramiek in een net in de watervoorraadtanks gehangen, dan wordt het probleem van verontreinigd drinkwater opgelost. Alhoewel de stedelijke instituten reuze sommen geld voor waterzuivering uitgeven, is het wettelijk vereiste gebruik van chloor (desinfectie van water door toevoeging van chloor) en de niet te voorkomen dichtslibbing de oorzaak van secundaire verontreiniging.

Doch EM-keramiek biedt ook hier weer een financieel gunstige mogelijkheid voor waterzuivering, die niet tot dichtslibben leidt, het gebruik van chloor overbodig maakt en geen verdere vervuiling veroorzaakt. Een doorsnee gezin verbruikt tegenwoordig een enorme hoeveelheid water, naar schatting 250 liter per dag en per persoon. 50 % wordt gebruikt voor koken en wassen, 42 % voor spoeling van het toilet, baden en douchen. Dat betekent dat meer dan 90 % van het waterverbruik voor andere doeleinden dan

drinkwater wordt ingezet. Het drinkwaterverbruik maakt derhalve minder dan 10 % van de totale hoeveelheid uit.

Het voorbeeld van de openbare bibliotheek in Gushikawa, waar EM en EM-keramiek voor de waterzuivering worden ingezet, heeft duidelijk aangetoond, dat het water een dusdanige kwaliteit krijgt, dat het voor de meeste hierboven genoemde doelen, dus wassen, toilet, bad en douche geschikt is.

Wanneer men bedenkt dat van de drie voornaamste veroorzakers van afvalwater, namelijk de industrie, de landbouw en de privé-huishoudens, de laatstgenoemde de grootste watervervuiling veroorzaakt, dan zou het idee van waterzuivering binnenshuis enige praktische gezichtspunten opleveren. Tot op heden mislukten plannen voor de meervoudige zuivering en hergebruik van verontreinigd water door de hoge kosten, maar nu kunnen de bewering en de aanspraak, dat met behulp van EM en EM-keramiek een uitweg mogelijk is, met recht worden gesteld. De kosten voor de bouw, het onderhoud en de instandhouding van zuiveringsinstallaties zijn een heikel punt voor de gemeentelijke autoriteiten. Het is ook absurd om installaties van deze orde te bouwen, daarbij enorme schulden makend, die onze nakomelingen erven en dat alles alleen maar voor de zuivering van verontreinigd water.

De eerste stap voordat zulke installaties worden gebouwd, zou naar mijn mening moeten zijn om in de openbaarheid een positieve actie te starten, die de noodzakelijkheid van zo'n installatie weerlegt, doordat afvalwater van huishoudens en openbare inrichtingen gezuiverd en door recycling weer wordt gebruikt en daardoor een minimum aan afvalwater ontstaat. Het dan beschikbare kapitaal zou dan beter kunnen worden gebruikt voor het ondergronds aanleggen van elektrische kabels en telefoonleidingen, voor de verzorging van gemeenten met zuiver water, voor de groenvoorziening door het planten van bomen en struiken. Zo zouden gelden moeten worden aangewend en niet voor de bouw van alsmaar

meer zuiveringsinstallaties. Wanneer wij een gezond en natuurlijk milieu zouden creëren, dan zou stress, waaraan tegenwoordig veel mensen bloot staan, verminderen en zou ook de houding van de mens tegenover het milieu zich verbeteren.

Een bericht van de milieu-autoriteiten van de Japanse regering betreffende de kwaliteitsstandaard van water geeft aan, dat de vereiste waterkwaliteit in zeegebieden voor 80,2 %, in rivieren voor 75,4 %, daarentegen in meren en marslanden slechts voor 42,3 % worden behaald. De meren en marslanden zijn veruit de meest vervuilde wateren van deze drie categorieën. Zoals gezegd zijn de privé-huishoudens de grootste veroorzakers van watervervuiling. Dit bedraagt 55 % van de totale vervuiling. Alleen al het waterverbruik voor toiletten maakt 60 % van het onbehandelde afvalwater uit, dat in de Japanse rivieren stroomt. De gebruikelijke oplossing voor dit probleem ziet men nog altijd in de verhoging van het aantal waterzuiveringsinstallaties, doch bij behoud van dit zuiveringsstelsel ontstaat geenszins een vermindering van de watervervuiling. Vereist is dat men in ieder geval begint om overal de vervuiling terug te dringen: in huizen, in zuiveringsinstallaties, in de bewerking van zuiveringslib. Omdat het afvalwater uit privé-huishoudens het grootste probleem vormt, zou in elke huishouding een eenvoudige drietaps zuiveringsinstallatie moeten worden gemonteerd en EM samen met EM-keramiek voor de zuivering en recycling van afvalwater moeten worden ingezet.

In gebieden waar heetwaterbronnen voorkomen, volgt men eerder een ongewone weg voor waterzuivering. In de afgelopen tijd is men overgegaan op een recirculatie van het hete bronwater, hetgeen echter tot velerlei problemen bij de hygiëne heeft geleid en eveneens tot vragen over deze handelwijze vanwege de daarbij ontstane kosten. Het hoeft niet extra te worden vermeld dat dat hete bronwater wordt verontreinigd wanneer men daarin baadt, doch het is zeer kostbaar het in zijn geheel te zuiveren en het recyclingproces is evenzeer moeilijk. Met een

combinatie van EM en EM-keramiek is het mogelijk het water in een filterproces niet alleen effectief te zuiveren, doch ook de kwaliteit met oog op de gezondheid te verhogen.

In een beroemd en geliefd kuuroord met warmwaterbronnen worden reeds testen in deze richting gedaan. De uitstekende resultaten tonen aan dat na de behandeling de kwaliteit van het warme bronwater hoger is dan daarvoor. Met betrekking tot de problematiek van de vervuiling van onze rivieren, meren en marslanden, zou ik nog een keer willen herhalen wat ik hiervoor al met betrekking tot het zuiveringproject van Teganusma heb gezegd. Daarbij dient men aanvullend te wijzen op het reeds bereikte en te benadrukken, dat wij additioneel EM-keramiek dienen in te zetten wanneer vooraf een kostenbegroting wordt opgemaakt.

Testen met EM-keramiek lopen bovendien in visteelprojecten in de bocht van Ise en in de buurt van Shikoku, waar ernstige slibproblemen bestaan. Bovendien werd ons verzocht EM-keramiek te testen in kweekvijvers voor paling die voortdurend dichtslibben.

EM-keramiek bewerkstelligt bij industrieel geproduceerde materialen een langere levensduur

EM-keramiek zal op industriële gebieden veelvuldige en verschillende toepassingen vinden. In een eerder genoemd hoofdstuk vermeldde ik kort het gebruik van de EM-technologie in de automobielpductie. Het schijnt, dat de EM-keramiek-technologie op dit gebied kan worden ingezet. De toepassing hiervan heeft bijvoorbeeld schonere uitlaatgassen tot gevolg. Ook bij andere auto-onderdelen zou het toepassen zonder twijfel gunstig zijn. Maar de grootste financiële voordelen kan men vermoedelijk in het benzineverbruik verwachten. En weliswaar om de volgende reden: in de autodelen waarin de

verbranding plaats vindt en in de binnenkant van benzinetanks zou EM-keramiek de werkingsgraad van de verbranding beduidend verhogen en gelijktijdig de uitlaatgassen zuiveren.

Testen in deze richting hebben reeds laten zien dat EM-keramiek de verbrandingsgraad van benzine met 30 % of meer kan vergroten. Bij dieselolie blijkt dit nog hoger te zijn. Dit kan worden verklaard doordat EM-keramiek de benzinemoleculen in zeer kleine deeltjes splitst, zodat alcohol en water zich beter kunnen verdelen. EM-keramiek schijnt derhalve een revolutie om een betere verbrandingscapaciteit teweeg te kunnen brengen. Het is de algemene overtuiging, dat benzine en water zich niet vermengen. Daar echter EM-keramiek ook bij water een uitgesproken anti-oxidatieve werking heeft, kan de temperatuur drastisch worden verhoogd, zonder dat het gevaar bestaat dat de delen roesten.

De technische weg daartoe is, dat benzine en water met behulp van ultrageluidsgolven worden vermengd. Doordat deze vermenging steeds weer door EM-keramiek wordt geleid, worden de benzinemoleculen gelijkmatig verdeeld en de anti-oxidatieve eigenschap van het water wordt verbeterd, zodat de verbranding van benzine gemakkelijker plaatsvindt. Dit onderzoek is tegenwoordig op zoek naar mogelijke alternatieven voor fossiele brandstoffen, aangezien het gevaar bestaat dat de voorraden spoedig uitgeput zullen zijn. Het is echter denkbaar, dat door het inzetten van EM-keramiek een aanzienlijke verhoging van de verbrandingsgraad van fossiele brandstoffen kan worden bereikt, zolang wij hierop nog zijn aangewezen.

Een ander verbazingwekkend feit is, dat door toevoeging van een kleine hoeveelheid EM-X, speciaal in het geval van benzine, de natuurlijke eigenschappen daarvan nog verder worden verbeterd. Dit ontstaat, omdat door EM-X de anti-oxidatieve eigenschap nog verder stijgt en daardoor een grotere moleculaire zuiverheid wordt bereikt, waardoor de benzine nog vollediger verbrandt. Volledige verbranding betekent dat

geen stikstof- of zwaveloxide ontstaat. De toch nog ontstane uitlaatgassen zijn eenvoudig kooldioxide en water. Daar het water in de uitlaatgassen waterdamp is en in zijn oorspronkelijke toestand terugkeert, wordt de graad van energiewinning vergroot en is het theoretisch denkbaar, dat men zonder elektrolyse voor de scheiding van zuurstof en waterstof uitkomt en eenvoudig water verhit en als motorbrandstof gebruikt.

Toen ik met de ontwikkeling van de EM-technologie begon, schonk ik nog weinig aandacht aan energieproblemen. Pas door de stijging van de kokosnotenproductie in Brazilië herkende ik de potenties van EM op dit gebied. Naast het conventionele gebruik bij de productie van margarine en zeep worden kokosnoten in Brazilië als uitgangsmateriaal voor kokosolie gebruikt, die als motorbrandstof ter vervanging van dieselolie dient.

Nadat ik echter het principe van anti-oxidatie begrepen had en daaruit begrip van de werking van EM-keramiek had ontwikkeld, was ik er zeker van dat daarin de potentie voor probleemoplossingen op het gebied van energie ligt. De volledige testresultaten tonen aan, dat toevoeging van EM aan benzine de verbranding verhoogt.

Er zijn ook reeds oliemaatschappijen naar mij toegekomen, die gebruik willen maken van deze bijzondere EM-eigenschappen, speciaal in de vorm van EM-keramiek. Niet alleen in de automobielsector maar vooral ook bij veroudering, slijtage en verval van de meest uiteenlopende materiaalsoorten, toont EM-keramiek omvangrijke gebruiksmogelijkheden.

De gunstige eigenschappen van EM-keramiek bij het voorkomen van verouderingsprocessen van beton, gips en kunststoffen, wanneer de EM-keramiek tijdens de fabricage wordt vermengd, tonen zich bovendien gezondheidsbevorderend voor een ieder die met deze materialen in contact komt. Nog meer effectieve resultaten worden bereikt, wanneer EM-keramiek en EM-X samen worden gebruikt. Met EM-keramiek en EM-X lopen thans veelbelovende testen op het

gebied van de reiniging van elektronica-onderdelen als vervanger van freongas. Deze EM reinigingsvloeistof heeft een bijna oneindige werkingsduur wanneer deze na gebruik door een EM-microfilter wordt geleid.

Vinyl, waarin EM-keramiek is verwerkt, wordt in de bodem gemakkelijk afgebroken. Dit zijn slechts enkele van de vermoedelijk ontelbare toepassingsgebieden van EM-keramiek. Met het oog op het vermogen, dat in de oxidatie – anti-oxidatie – reactie ligt, zie ik het begin van een nieuwe revolutie, wanneer de EM-technologie op industrieel gebied in grote mate wordt ingezet.

Allen dienen deel te hebben aan de voordelen van EM

Evenzo ongeduldig verwacht ik nieuwe ontwikkelingen op medisch gebied en de voorzieningen op het terrein van gezondheid met behulp van EM-keramiek. Laten wij beginnen met enige ideeën op gebieden, waarmee iedereen vertrouwd is. Men mengt EM-keramiek in het glazuur van badkamertegels en gebruikt de EM-keramiek in het badwater. Zoals hierboven vermeld wordt EM-keramiek reeds in heet bronwater ingezet, waardoor het nog meer gezondheidsbevorderende eigenschappen krijgt. Dit bracht mij op de gedachten dat het gebruik van EM-keramiek in badwater van privé-huishoudens positieve werkingen zou kunnen hebben. Ik vermeldde het gebruik van EM-X op medisch gebied en zette uiteen hoe de eigenschap van EM-X om antioxidanten te produceren, de natuurlijke genezende krachten van het lichaam versterkt en bij ziekte regeneratie en gezondheid bevordert. Ik neem aan dat EM-keramiek de magnetische resonantie versterkt en de regeneratieve krachten in het lichaam stimuleert.

De EM-technologie-onderzoeken in het algemeen hebben ook op het gebied van de geneeskunde hun uitwerking en het is voor mij een grote vreugde te zien in welke omvang

en met welke verbazingwekkende resultaten niet alleen EM-keramiek, maar ook EM-X kunnen worden ingezet. Zoals reeds vermeld, worden de medische onderzoeken uitgevoerd door de EM Medical Society, waar experts op de meest vooruitstrevende medische gebieden, b.v. op het gebied van vrije radicalen, meewerken, evenals enige betekenisvolle Japanse specialisten voor het behandelen van kanker.

Vele bevoegde specialisten in de geneeskunde werken aan onderzoek van medische problemen en de uitwisseling van gedachten met hen was voor mij van groot nut. Zij hebben mijn uiteenzetting betreffende dit thema gevolgd en aan mij bevestigd dat ik het niet helemaal bij het verkeerde eind heb. Ja, dat daarmee een reuze vooruitgang geboekt zou kunnen worden wanneer de verwachtingen daadwerkelijk in de praktijk zouden worden gerealiseerd. Zij werken daarom koortsachtig aan die bevestiging. Het zijn allemaal gewetensvolle artsen, die overtuigd zijn dat voor de therapie van tot nu toe onbehandelbare ziekten wegen moeten worden gevonden. Daar zij elke mogelijkheid tot oplossingen in hun onderzoek naar de ontbrekende verbindingsschakel ("missing link") nagaan om de doorbraak te ontdekken, heb ik al het mogelijke gedaan en heb al mijn huidige informatie en kennis ter beschikking gesteld, die op dit gebied van nut zouden kunnen zijn.

Ik beschik reeds over zeer vele berichten van artsen, waarin de zeer positieve resultaten met EM-X bij patiënten worden opgesomd, die lijden aan de meest uiteenlopende klachten, vooral ouderdomsklachten. Ik stel bovendien vast, dat zeer veel artsen zouden willen afzien van anti-kanker medicijnen en in EM-X een mogelijk alternatief zien. De resultaten, die in enige gevallen met EM-X werden bereikt, verschillen sterk met de resultaten, die bij gebruik van de huidige anti-kanker medicijnen worden bereikt. Deze artsen en andere in de geneeskunde werkzame personen wachten ongeduldig op verdere medische bewijzen voor de werking van EM.

Op deze plaats moet ik zeggen, dat de snel groeiende acceptatie van EM en van de omvangrijke gebruiksmogelijkheden voor bepaalde private firma's en voor sommige personen moeilijkheden met zich meebrengen, omdat zij met producten hebben gewerkt, die door EM werden verdrongen. Gelijktijdig zou ik graag beklemtonen, dat het voor deze firma's of personen van grote betekenis zou moeten zijn om na te denken en zich opnieuw te oriënteren.

Ondernemingen, die zich tegenwoordig in zulke moeilijkheden bevinden en die mij persoonlijk zeer wel bekend zijn, zijn firma's, die zich met landbouwchemicaliën en kunstmeststoffen bezighouden. Enigen van hen hebben echter de langjarige productie van kunstmeststoffen opgegeven en volgen nu een andere richting. Zij produceren organische meststoffen, door rijstzemelen, oliekoeken en andere reststoffen met EM te behandelen.

Organische reststoffen van Kampo-Yaku (een Chinees kruidenmedicijn) worden na extractie met EM Bokashi vermengd en over het land uitgestrooid ter voorkoming van aantasting door schadelijke insecten en andere plagen. Normaal kan slechts éénmaal een plantenextract uit Kampo-Yaku worden gemaakt. Na behandeling van de residuen met EM is het echter mogelijk een aanzienlijk grotere hoeveelheid extract te winnen. In geconcentreerde vorm is deze vloeistof veruit werkzamer dan landbouwchemicaliën. Dit is slechts één voorbeeld welke mogelijkheden er voor producenten van chemische landbouwproducten zijn wanneer zij nieuwe wegen met nieuwe producten bewandelen, die voor het milieu nuttig en zegenrijk zijn. Het is niet mijn bedoeling ergens iemand nadeel te berokkenen. Het is mijn wens toekomstgericht te denken en voor zover het in mijn krachten mogelijk is te werken aan een wereld die ons weer betere en mooiere levensmogelijkheden biedt.

Om nog één keer op de technologieën voor de verbetering van de verbrandingsgraad van benzine en de alternatieve reinigingsmethoden van elektronische

onderdelen terug te komen, zou ik willen opmerken dat zich problemen zouden voordoen wanneer één of meerdere speciale firma's een monopolie op deze gebieden zouden vestigen. Waar een monopolie bestaat, worden diegenen die het monopolie bezitten, hebzuchtig terwijl anderen, die in deze ondernemingssector werken en niet het monopolie bezitten, in moeilijkheden komen. Deze situatie zal altijd leiden tot confrontatie en onrust. Naar mijn mening is het het beste wanneer alle belanghebbenden in een industrietak als een eenheid werken en mijn ideaal zou zijn wanneer deze gemeenschappen zo zouden werken, dat de gehele menselijke maatschappij hieraan kan deelnemen en profiteren. Wanneer een industriesector hiertoe zou besluiten, zou ik al het mogelijke doen om deze droom werkelijkheid te laten worden.

Op dit moment staan drie ondernemingen onder licentie voor de productie van EM. Met elk van deze ondernemingen heb ik minstens

tien jaar lang de beste betrekkingen en heb ik volledig vertrouwen in hen. Onafhankelijk van de verkochte hoeveelheid EM functioneert de marketing zodanig, dat ik als privé persoon niet één enkele Yen uit de verkopen ontvang en dat meer dan de helft van de winsten ten goede komt aan de menselijke maatschappij in haar geheel. Bovendien kan een ieder aan de verkoopprijzen van EM- producten afleiden, dat de verkoop niet geschiedt om reuze financiële winsten te behalen. Ik geloof zeker dat het gebruik van EM verder zal toenemen, ja zelfs versneld zal worden verspreid.

Het is mijn innige wens dat de zegenrijke eigenschappen van EM op zoveel mogelijk gebieden zullen bijdragen tot de opbouw van een harmonische menselijke maatschappij waarin een vreedzaam samenleven en voorspoed voor allen natuurlijk en vanzelfsprekend zijn.

Voor meer informatie en advies kunt u contact opnemen met
EM Agriton Home&Garden
info@agriton.nl
Molenstraat 10-1
8391 AJ Noordwolde

Zet- en drukfouten voorbehouden.

